

i foreninger, studiekredse m. v. og som forfilm i biograferne, og endelig film, der er særligt egnede for børn. Udover produktionen for filmfondens midler producerer de to organer også film for ministerierne og andre offentlige institutioner for midler, der helt eller delvis stilles til rådighed af de pågældende ministerier og institutioner. Som ovenfor nævnt er der af ministeriet for kulturelle anliggender nedsat et udvalg, som for tiden gennemgår problemerne i forbindelse med den af staten foreståede kortfilmproduktion, herunder såvel økonomiske som organisatoriske problemer, produktionens art og omfang, distributionsspørgsmål m. v. Udvalgets arbejde er ikke afsluttet, men det må forventes, at der også i fremtiden vil være behov for en statslig kortfilmproduktion, omfattende de ovennævnte filmkategorier, dog at man finder det meget ønskeligt, at der, også som led i den i stk. 2, nr. 4, omhandlede filmuddannelse, skabes mulighed for tilige at optage en produktion af frie, kunstneriske kortfilm.

I nr. 4) foreslås indført hjemmel for af fondens midler at afholde udgifterne til gennemførelse af en uddannelse på såvel filmkunstneriske som filmtekniske områder. I den gældende lov er der alene, i § 30, stk. 2 e), hjemmel til ydelse af stipendier til uddannelse af yngre filminstruktører, filmforfattere m. v. Denne bestemmelse er i praksis kun blevet lidet anvendt og kun til ydelse af mindre rejsestipendier o. lign. De nævnte stipendier forudsættes i øvrigt fortsat at kunne ydes efter forslaget's stk. 2, nr. 4).

I debatten omkring dansk films stilling er der fra mange sider fremsat ønske om gennemførelse af en grundlæggende og effektiv uddannelse inden for filmens område som en nødvendig forudsætning for en højnelse af dansk films kunstneriske niveau. Spørgsmålet har været drøftet i Nordisk Kulturkommission og på et nordisk undervisningsministermøde. Der har under disse drøftelser været enighed om nødvendigheden af gennemførelsen af en filmuddannelse, og man har drøftet muligheden for en løsning på fællesnordisk basis gennem oprettelsen af et nordisk filmakademi. Man har dog fundet det rigtigst først i de enkelte lande at overveje målene og rammerne for en sådan uddannelse, inden der på nordisk plan tages endelig stilling til problemet.

Ministeriet for kulturelle anliggender har nedsat en arbejdsgruppe med repræsentanter for de interesserede organisationer, institutioner og persongrupper med den opgave at foretage en undersøgelse af uddannelsesproblemerne og fremkomme med forslag til disses løsning. Resultatet af denne arbejdsgruppes undersøgelser må afventes, før der kan

tages nærmere stilling til spørgsmålet, herunder om det vil være muligt at kombinere denne uddannelse med uddannelse inden for andre, beslægtede områder, navnlig teater og TV.

Til stk. 3. Der foreslås her indføjet en bestemmelse om, at der i særlige tilfælde kan ydes støtte til andre filmformål, d. v. s. formål, som ikke omfattes af de ovenfor nævnte bestemmelser. Hertil kræves dog finansudvalgets tilslutning i hvert enkelt tilfælde. Med hjemmel i stk. 3 tænkes f. eks. den hidtidige praksis, hvorefter der kan ydes støtte til produktion af film, som er særligt egnede for børn, fortsat. Støtte til deltagelse i filmfestivals i udlandet kan nævnes som et andet eksempel til belysning af, hvilke formål, som kan tænkes støttet i medfør af bestemmelsen.

Til stk. 4. Denne bestemmelse svarer til den nugældende § 30, stk. 3, 1. punktum.

Den nugældende bestemmelse i § 29 om henlægelse til en grundkapital foreslås ophævet som værende uden praktisk betydning. Endvidere foreslås de i § 30 fastsatte grænser for tilskud til de enkelte formål ophævet. Disse beløbsgrænser er i en årække blevet overskredet med hjemmel i tekstanmærkninger til finansloven. Endelig foreslås den nugældende bestemmelse i § 31 ophævet. Bestemmelsen efterleves ikke i praksis.

Til § 24.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 27 og giver regler for beregningen af den såkaldte bevillingsafgift (filmfondsafgift).

Til stk. 1 og 2. Ved den gældende lovs § 27 bestemtes det, at der af biografer, hvis årlige overskud oversteg 12.000 kr., skulle svares en afgift til filmfonden efter en progressiv skala. Ved lov nr. 84 af 31. marts 1955 blev § 27 ændret, således at afgiften fremtidig kun skulle svares af biografer, hvis overskud oversteg 18.000 kr., og samtidig foretoges der visse ændringer i afgiftsskalaen. Man tilsigtede hermed at lempe afgiften for de mindre og middelstore biografer samtidig med, at man forhøjede afgiften for de største biografers vedkommende. Ved lov nr. 174 af 29. april 1960 bestemtes det, at afgiften med virkning fra den 1. januar 1960 alene skulle svares af biografer, hvis overskud oversteg 30.000 kr. Denne lempelse af afgiften begrundedes med nedgangen i biografbesøget og de dermed følgende vanskeligheder for biograferhvervet.

Efter det nu stillede forslag er afgiftsskalaen uændret. Man har ligeledes fastholdt afgiftsgrænsen på 30.000 kr., idet det må anses for rigtigst, at der ikke tages stilling til spørgsmålet om en regu-